5 SANGE

komponerede for

en Syngestemme og Pianoforte

af

Henrik Hennings.

KJÖBENHAVN,
Wilhelm Hansens Forlag og Eiendom.
Christiania C. Warmuth. Stockholm S. Levy.

2
SANGFUGLEN.
Henrik Hennings.
Andante tranquillo.
1. Jeg hvil_te un_der BøgensSkjul en Sommer_af_ten
2. EtGlimtkomfrembag LøvetsHang af Ø_-re_sundets
3. Da Solen sank, en sag_te Vind gik gjennemSkov og
mild, højt o_ver mig der sad en Fugl, som nynned af og til.
Blaa, da kun_de klart, hvad Fuglen sang mit Hjer_te nok for_staa:
Krat; der hvisket blev i Bøg og Lind et bli_de_ligt God_nat!
Hvad Fug_len sang saa tyst i Løn, ej
Den sad i Af_ten_solens Lyn saa
Min lil_le Fugl nu tav paa Stand og
fat_ted ret min Hu, men aldrig Sko_ven var saa grøn, saa duf_ten_de som nu,
højt og saae sig om, og af og til et lil_le Nyn af Tak og Glæ_de kom.
fandt til Re_den Vej, og drøm_te om et yndigt Land_det Samme drøm_te jeg,
men aldrig Sko_ven
og af og til et
og drøm_te om et
var saa grøn, saa duf_ten_de som nu!
lil_le Nyn af Tak og Glæ_de kom.
yn_digt Land_det Sam_me drøm_te jeg.
(L. Bödtcher.)
3539

VED BÆKKEN JEG SIDDER.

KOM, O KOM!

Grazioso.
mf
Ped.
p
Af_ten_vin_de svæ_ve, svin_de gjen_nem Sko_vens Som_mer_sal.
ritard.
p a tempo.
cresc.
dim.
Blom_ster_duf_ten kryd_rer Luf_ten, nys faldt Reg_nen mild og sval.
dim.
mf poco a poco cre_scen_do.
Dybt bag Gre_ne ømt og e_ne svær_mer sødt en Nat_ter_gal.
mf poco a poco cre_scen_do.

p dol.
cresc.
Af_ _ten_vin_ _de svæ_ _ve, svin_ _de, hvi_ _ske i den dunk_le Sal:
p dol.
cresc.
f
mf
Kom, o kom! min Sjæls Ven_in_ _de! Dig ven_ter Nat_ _ter_ga_ _lens Slag, dig
f
mf
fz
poco rit.
ven_ _ter un_ _der Sko_ _vens Tag mit e_ _get Hjer_ _tes
p poco rit.
var_ _me Slag. (L. Bödtcher.)
mf tranquillo.
dim.
p

ALENE.

Moderato.
p
p
cresc.
1. Du brune Hjort ved Træ_ets Rod, du Skovens ra_ske Sprin _ ger! Hvor fik du saa_dant
2. Du lil_le Fugl i Busken hist, du gla_de For_aars_san _ ger! Hvi hop_per du saa
3. I Bøl_ger, som mod Stranden slaa og le_ge med hver_an _ dre! Hvor_for er I saa
4. Du Stjerne, som din Straale hvid ned_sender fra det Høj _ e! Hvi er din Glans ved
p
cresc.
poco rit.
p a tempo.
lystigt Mod, saa klart et Blik, saa let en Fod, som om du hav_de Vin _ ger? Da knej_ste Hjorten,
fro paa Kvistmens jeg mit muntre Sind har mist og al_drig me _ re fan _ ger? Fra Busken tit_ted
ly_se_blaa, mens i mit Hjertes dy_be Vraa kun mørke Tan_ker van _ dre? Da slog en Bølge
Midnats_tid, saa bæ_ven_de, ve _ mo_dig blid, som Taa_ren i et Øj _ e? Da lød det sag_te
poco rit.
p

1. stolt i Sind,
2. Fug_len ud,
3. frisk og glad
4. for min Hu
med si_ne Takkers Gre_ _ne: Det kommer af,
og sang bag Blad og Gre_ _ne: Det kommer af,
sit Skum mod Breddens Ste_ _ne: Det kommer af,
fra Luft, i To_ner re_ _ne: Det kommer af,
mf
f
crescendo.
p
poco rit.
cresc.
det kommer af, Det kommer af, jeg har en Hind,
det kommer af, Det kommer af, jeg har en Brud,
det kommer af, Det kommer af, vi føl_ges ad,
det kommer af, Det kommer af, at jeg som du
p
poco rit.
cresc.
f
mf
p
rit molto.
4
dim.
men du maa gaa din dunk_le Vej al_e_ _ne.
men du maa gaa din dunk_le Vej al_e_ _ne.
men du maa gaa din dunk_le Vej al_e_ _ne. (Chr. K. Fr. Molbech.)
maa al_tid gaa min dunk_le Vej al_e_ _ne.
a tempo.
mf
p
p rit molto.
p

FARVEL, LILLE GRETE.
Poco Allegretto.
p
cresc.
1. Ak, kjæ_re_ste Hr. Guldsmed, jeg har kun Sorg og Savn, min Gre_te rei_ser fra mig i_dag til Kjø_benhavn. Nu vil jeg gjer_ne be' ham, min go_de Me_ster Wiig, at gjø_re mig en Guld_ring og skri_ve in_den_i: Far_vel, far_vel, lil_le Gre_te!
2. „Ja vel, ja vel, bitt' O_le, det skal du faa, min Ven. Naa, vær nu ej saa trau_rig, hun kom_mer nok i_gjen. Se, her er, hvad du en_sker, den ko_ste_li_ge Ring, og her, du, har jeg skre_vet med Snirkler og med Sving: Far_vel, far_vel, lil_le Gre_te!
3. Ak nej, ak nej, Hr. Guldsmed, saa_le_des var det ej. „Jeg syn_tes dog, bitt' O_le, jeg hav_de fat_tet dig." Ak nej, ak nej, Hr. Guld_smed, ak nej, det var ej saa. Jeg bad ham om at skri_ve, saa_le_des at for_staa: Far_vel, far_vel, lil_le Gre_te!
mf
più cresc.
f
dim.
(F. L. Hoedt.)